

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμεαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ Ν. ΒΑΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΛΗΝΘΡΑΠΙΟΥ καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλλωνται ὅλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιτολῶν.

Συνδρομή γιὰ τὴν Ἑλλάδα 12 ὀρ. καὶ γιὰ τοὺς ἄλλο ἀπὸ τὸς Ἕλληνας 18 ὀρ. προπληρωταίως. Κάθε παράπονο κάθε πολίτου τυπώνεται τῆς δωρεᾶς μόνον ἢ γνωστοποιήσεις πληρώνουν 50 λεπτὰ τὴν ἰδέαν γιὰ τὴν κάθε φορά.

Ἀθήναι, 7 Μαρτίου 1885

Ἀριθ. 140+138+68

Ἔνα

ἕνα ξεφουτρῶνουν τὰ ριπανάκια καὶ τὰ κάρδαμα οὐλα μαζύ.

Ἔτσι λοιπὸν ἡ ἐπίσημος ἐφημερίδα τοῦ ὑπουργείου Ἀγροπολιτικῆς ξεφύτρωσε χτὲς ἕνα ραπανάκι, ὅτι ἡ Ἀουστρία θὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ πάρωμε τὴν Θεσσαλονίκη, καὶ ἂν εὐαρεστούμαστε καὶ μεῖς νὰ τῆς ἀφήσωμε ἕνα λιμένα μικροῦτσικο στῆς Ἀλβανίας τὰ νερά.

Βρὲ τοὺς κερατάδες πῶς μᾶς κοροϊδεύουν. Μωρὲ ἡ Ἀλβανία δική μας εἶναι, ὥστε νὰ παραχωροῦμε ἀπὸ τώρα καὶ τοὺς λιμένας τῆς.

Τέλος πάντων αὐτὸ τὸ ταξίδει τοῦ διαδόχου τῆς Ἀουστρίας στὴ μπόλι καὶ στὴν Ἀθήνα, τίποτα ἄλλο σκοπὸ δὲν ἔχει παρὰ καθαρὰ καθαρὰ Ἑλληνοαουστριακοτουρκικὴ συμμάχια, ἐναντίον τῆς Ρουσίας, ἂν θελήσῃ νὰ κινήσῃ τοὺς βουλγάρους γιὰ νὰ μᾶς πάρουν τὴν Μακεδονία.

Αὐτὰ λένε, κύριοι. τὰ ἐπίσημα λίμπρα τῆς μυστικῆς συνθήκης ποῦ μᾶς τὴν ξεφανερῶνουν λίγη λίγη, καὶ ἂν σᾶς ἄρесе καλὰ, ἂν δὲν σᾶς ἀρέσῃ πάρετε τὴ βόλτα σας γιὰτὶ ἔτσι ὁ ἀγᾶς διατάζῃ.

Καὶ βασιλικὴ διαταγὴ καὶ τὰ σκυλιὰ δεμένα, καὶ πραγματικῶς μᾶς σούρνουν ἀπὸ τὸ λαιμὸ σὰν σκυλιὰ γιὰ νὰ μᾶς πᾶν στὴν καρμανιόλα τῆς Ἀουστρίας. Γενοιθήτω τὸ θέλημα τῶν ἀνωτέρων, ἐπὶ τοῦ παρόν, καὶ γενοιθήτω τὸ ἀνωτέρω θέλημα τοῦ Λαοῦ εἰς τὸ μέλλον.

Ἔνα τους κι' ἕνα μας, ἀμάδα τους καὶ ἀμάδα μας, καὶ παίζουμε τώρα τὸ παιζοζαίνει καὶ δὲν ξέρομε ποιανοῦ ἢ ἀμάδα θὰ βγάινῃ τὸν πλόκο ὀξω ἀπὸ τὸ γύρο.

Μὴ θαρροῦμε πῶς ὄλου τοῦ Λαοῦ μιὰ ἀμάδα θὰ βαρὲν ἴσα μὲ ὄλη τὴν Ἑλλάδα, ἐναντίον μιανῆς ἀμαδίτσας, καὶ φτάνει μόνον νὰ τὴν κουνήσωμε καὶ καταπλακώθηκα ὄλοι.

Ἀλλὰ γιὰ νὰ μὴ πᾶμε μαζύ μὲ τοὺς οὐλους καὶ μεῖς μαζύ, ἂς καθίσωμε στὰ φρόνιμά μας, ὡς ποῦ νὰ θυμώσωμε νὰ τὰ κάνωμε οὐλα θάλασσα.

Μὲ

ἀδρά δαπάνη, ὡς καθὼς λέει ἡ Νέα Ἐφημερίδα, κατορθώσαμε καὶ μάθαμε τὸ πρῶτο ἄρθρο τῆς συνθήκης τῆς Ἀουστριακῆς τὸ ὁποῖον λέει ὡς ἐξῆς.

Ἄρθρ. 1. Παραχωρᾶται εἰς τὴν Γκρέτσια ἢ Ἡπειρος, ἢ Μακεδονία καὶ Ἀλβανία, καὶ διορίζεται ὁ βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Ἀουστριακὸς ἀντιβασιλεὺς τῶν τόπων τούτων, ὑπὸ τὴν κυριαρχία τῆς Ἀουστρίας.

Καὶ ἂν δὲν σᾶς ἀρέσῃ καὶ αὐτὸ τὸ μυστικὸ ἄρθρο κάνετε τὴν ἀναφορά σας στὸν κατῆ, ποῦ δὲν πέρνει ἀπὸ λόγια καὶ ἀναφοραῖς.

Ἄ

νὰ θέλωμε καὶ τοῦ στραβοῦ τὸ δίκαιο.

Παραπονοῦνται οἱ ἀπόμαχοι πῶς πληρώνονται τὸν λίγο μισθὸ τους μὲ παλαιὰ μονέδα, ἂμ τι νὰ πῆ καὶ ὁ φτωχὸς ὁ βασιλεὺς ποῦ πληρώνεται καὶ αὐτὸς τὸ μιλιοῦνι του καὶ 250 χιλιάδες μὲ παλῆ, γιὰτὶ νόμος δὲν ἔγινε γιὰ νὰ μετατραπῆ σὲ νέαις δραγμαῖς ἢ μισθοδοσία του ὥστε πᾶει κι' αὐτὸς μαζύ μὲ τοὺς ἀδικημένους ἀγωνιστὰς χωρὶς νὰ κάνῃ τίποτα.

Ὅταν λοιπὸν ζημιώνονται οἱ μεγάλοι ἐμεῖς οἱ μικροὶ πρέπει νὰ λουφάζωμε.

Ἄμ ἐννοιά σας καὶ ὅταν θὰ ἔρθῃ ὁ νόμος στὴ βουλὴ θα τὰ γυρέψῃ οὐλα μὲ τόκους καὶ ἐπιτόκια. Ὅχι τί, γιὰ κοροῖδο πέρνετε τὴν αὐλὴ τῆς κουζίνας τοῦ παλατιοῦ.

Ἡστεύομε

δὰ πῶς ὁ κύριος διάδοχος τῆς Ἀουστρίας θὰ ἦναι καλὰ καὶ αὐτὸς εὐχρηστημένος ἀπὸ τὴν ὑποδοχὴ τῆ βουβῆ ποῦ τοῦ κάναμε χωρὶς νὰ τοῦ βγάνωμε οὔτε κἂν τῆς σκούφιας μας.

Θὰ ἀποκομίσῃ ὅπως τὸ λένε ἑλληνικὰ, ὠραία ἐντυπώσεις, ἀπὸ τὰς κλεινὰς Ἀθήνας ὅταν πάῃ στὴν πατρίδα του, καὶ θὰ λὲ ἴσως καὶ τώρα μέσα του :

— Βρὲ δὲν πνιγόμενα καλλίτερα στὸ πέλαγος παρὰ ποῦ τόλμησα καὶ ἤρθα σ' αὐτὸν τὸ βρωμότοπο.

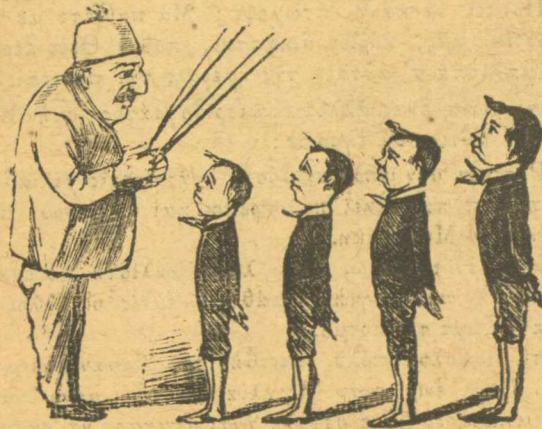
Καὶ τὴν ἤθελε βλέπετε αὐτὴ τὴν δολοφονία, γιὰτὶ ἐκεῖνη τὴν νυχτιὰ καὶ ὁ Θεὸς ἀνοίξε τὰ φουσερά τοῦ οὐρανοῦ καὶ χάλασε τὸν κόσμον καὶ μεῖς λέγαμε :

— Πᾶει, ὁ καῦμένος ὁ Ροδόλφος μας ἂν τοῦ σώσῃ νὰ περᾶσῃ ἀπὸ τὸν Κάβο Μαλλιὰ.

Καὶ μόνον ποῦ δὲν κλάψαμε καὶ δὲν τοῦ κάμαε καὶ κόλλυθα.

"*Άρθρον πρῶτον.* Ἡ ἀστρονομία τῆς Κέρκυρας σύγκειται καὶ ἀποτελεῖται ἀπὸ πολλοὺς ληστὰς, (δὲν τὸ παραδέχομαι, ἀπεναντίας εἶναι πολλοὶ τίμιοι ἄνθρωποι), δημοσίως οἱ κλητῆρες τρώγουν καὶ πίνουν μὲ τοὺς πλέαν κακούργους, (αὐτὸ τὸ κάνουν γιὰ τὸς φοβοῦνται ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος καὶ γιὰ νὰ τοὺς ἔχουν φίλους ἀπὸ τὸ ἄλλο), καὶ μᾶς δειχνουν καὶ ὅλα τὰ ὄπλα ποὺ φέρνουν ἀπάνω τους γιὰ νὰ μᾶς φοβίζουν, γιὰ νὰ ψηφίσωμε τὸν Τοῦρκο τὸ Πετρέλαιον). Καλὰ σας ζυπνιτούρια καὶ δὲν ξερετε πῶς τώρα ἡ Ἑλλάδα κατάντησε Γενιτσαριό;

Δεύτερον..... Αἶ, μὰ δὲν θὰ γεμίσωμε τὸ φύλλο πάλι ὅλο μὲ Κερκυρέικα "Ἄλλη φορά τὰ ἄλλα, γιὰ εἶναι χίλιοι δυὸ ἄλλοι παραπονεμένοι καὶ ἂν τὰ θυμηθοῦμε.

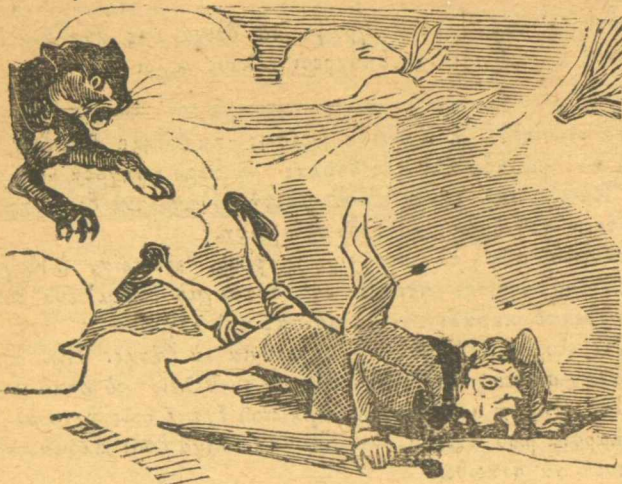

Θὰ σᾶς σπῖσω ἂν δὲν κίνετε ἐπεμβάσεις.

Ἔσεξ

αὐτοῦ οἱ Βονιτωῖτες νὰ προσέχετε καλὰ νὰ μᾶς βγάνετε πρῶτο τὸν Τατσέλο μας τὸν Μαυρομάτη, τὸ πρῶτο στήριγμα τῆς ἀντιπολίτεψις ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος, ὡς καθὼς καὶ σεῖς οἱ Τριπολιτωῖτες τὸν Βάρδογλη μας, ἤθελα νὰ συστήσω καὶ τὸν Τριγγέτα τὸν συγγενῆ μου στὴ Κορώνη, ἂν καὶ σᾶς ἦναι αὐτοσυστατος, ἀλλὰ δὲν τὸ κάνω, γιὰ τὴν μοῦκοψε τῆ συνδρομῆ ἔστωντας μὲ τὸ νὰ ἀγοράζουν σπίτι των κάθε ψυχῆ καὶ ἀπὸ ἓνα φύλλο.

Νὰ σᾶς πῶ, πὸ καλὰ μοῦ ἔρχεται ἔτσι νὰ μᾶς κοροϊδεύουν καὶ οἱ συγγενεῖς.

Λύκος ἔγενε ὁ Λαὸς καὶ πάει νὰ χιψῆ τὸν Πετρέλαιον

Ἀπὸ

τὴν Καλλιίδα, μᾶς γράφουν τάδε περίπου καὶ ὡς ἐξῆς καὶ ἐν περιλήψει σὺν ὅλα μαζύ. Πάλι κύριε συντάχτη, ἄρχισες νὰ μᾶς τὸν ἀνακατεύεις τὸν Παληάνθρωπο μὲ νὰ τὸν βγάξεις ἀτάχτως, ἐνῶ ἐδῶ ὁ Λαὸς μόλις φτάνει τὸ ταχυδρομεῖο μᾶς τ' ἀρπάζουν ἀπὸ τὰ χέρια.

(Μὰ ρωτᾶτε ἂν ἔχω σὰν ἄνθρωπος κ' ἐγὼ κέφι). Κοντὰ λοιπὸν σ' αὐτὸ τὸ παράπονό μας, γράψε καὶ τὰ ἐξῆς:

"Ὅτι... Μεθαύριο, μεθαύριο παρακαλοῦμε νὰ οἰκονομήσωμε καὶ ἄλλους.

Προσαπέρνεδες τοῦ Καλλιγῆ. — Πολλὰ, θέλομε πολλὰ, ἀφέντη.

Ζάκυνθος

Κύριε ἀνθυπολοχαγῆ τοῦ πεζικοῦ ποὺ εἶσαι στὴ Ζάκυνθο νὰ τηρᾶς τὴ δουλειά σου καὶ νὰ μαθαίνης γυμνάσια στοὺς στρατιῶτας καὶ ὄχι νὰ τοὺς διδάσκης πῶς πρέπει νὰ ψηφίσουν τὸν Λομπάρδο. Δὲν ντρέπεσαι, κακόμοιρε. Ἄμ ἐμεῖς ἀπὸ σᾶς τὸν στρατὸ περιμένουμε λίγη ἀμεροληψία, καὶ νὰ φαίνεστε πάλι ἔτσι μερικοὶ τόσο φανατικῶς ἐπεμβαίνοντες στὰ πολιτικά, τότε νὰ σᾶς βάνωμε ρίγανι.

Περαίας

Κύριε συντάχτη. Προχτὲς ἐπῆρα ἓνα δέρμα ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ ἤρθα στὸν σιδηρόδρομο καὶ μοῦ γύρεψαν φόρο μιὰ δεκάρα τὴν ὁκά. Πρῶτη φορά βλέπω αὐτὰ τὰ πράγματα. *Η. Δαμαλάς.*

Σ. Παληάνθρω. Θὰ δοῦν καὶ ἄλλα ἀκόμα τὰ μάτια σου καὶ πρέπει νὰ ἦσαι εὐχαριστημένος ποὺ δὲν ζύγισαν καὶ σένα νὰ πάρουν φόρο καὶ τοῦ κορμιοῦ σου.

Ὁ Τρικούπης ὄνειριάζεται.

Ὁ

κ. Ἡλίας Μπραχάλης ποὺ κατοικᾷ ἐκεῖ στοὺς πρόποδας τῶν ποδαριῶν τῆς Ἀκρόπολις ποὺ ὑπάρχουν τρία καφενεδάκια, λαβαίνει τὴν εὐχαρίστησιν νὰ μᾶς γνωστοποιήσῃ, ὅτι εἰς ἓνα ἀπ' αὐτὰ συνάζονται ὅλοι οἱ λωποδύτες καὶ κάνουν τὰς συνδιασκέψεις καὶ συνέδριά τους, καὶ νὰ μὲν τοὺς πῆρε λίγο μυρουδιά ὁ Μαθαρίκος, ἀλλὰ δὲν θὰ ἦναι ἄσχημα νὰ τοὺς μυρίσῃ τῆ καλλίτερα καὶ ὁ Μπούτος.

Σ. Παλ. Ναι τώρα τὰ προκόψαμε ποῦ ἄμα ποῦ διαβάσουν αὐτὰ θὰ γίνουν σκορπιδόχορτο καὶ θὰ πᾶν νὰ φωλιάσουν ἀλλοῦ καὶ ἂς τοὺς γυρεύει ἡ ἀστρονομία καὶ μὲ τὸ φανάρι.

Εἰς τὸ

Τυπογραφεῖον τοῦ κύρ Τρίμη τυπώνονται νεκρόσημα στὴ στιγμὴ πάφθυνα καὶ σὲ ἄριστο χαρτί. Εἶναι δὲ στοὺς ἁγίους Θεοδώρους καὶ ἀπέναντι τοῦ γερμανικοῦ φούρνου.